

men efter at have indhentet Jernbaneraadets Erklæring og begge Finansudvalgs Billigelse. Det beror paa de økonomiske Forhold, hvorvidt noget saadant kan gøres. Under Ændringsforslag Nr. 2 foreslaas det, at Ordene „(eller Holdeplads)“ udgaar i § 21 under Punkt 2. Det motiveres som fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget dermed, at Administrationen har i Sinde, saa snart det lader sig gøre, at gaa over til at benævne alle Holdepladserne Stationer. Det næste Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget og tiltraadt af Ministeren, er Ændringsforslag Nr. 5. Det gaar ud paa i Punkt 6 at ændre i 5te Stykke „Mindstebetalingen fastsættes for 3die Klasse... og for 1ste Klasse til 25 Ø.“ til: „For Afstande under 6 km fastsættes Billetprisen til samme Beløb som for 6 km“. Ændringsforslag Nr. 6 gaar ud paa, at i Punkt 6 udgaar Litra b, c og e, og i Stedet for foretages forskellige Ændringer, som man er enedes om, gaaende ud paa at søge at indskrænke Tillægsbetalingen, og at Opkrævningen af Tillægsbetalingen kan undlades paa Afstande paa 35 km eller derunder, naar Ministeren finder det forsvarligt, ligesom den kan undlades i Tilfælde, hvor et Tog, der efter Køreplanen har Tilslutning til et Persontog eller blandet Tog, ikke naar Forbindelsesstationen saa betids, at denne Tilslutning opnaas. Man er ogsaa enedes om Nedsættelse af Taksterne for Jernbanefragt. Ligeledes er man blevet enig om, at det, som har været gældende hidtil, at der kun kan løses Kort for en kortere Tid om Sommeren, skal forandres, saaledes at Statsbanerne nu bemyndiges til ogsaa udenfor Sommertiden at udstede 3die Klasses 8 Dages Kort til Rejser mellem samtlige Stationer til en Pris af højst 35 Kr. Under Nr. 9 foreslaas, hvad der ogsaa har været Enighed om, og som er tiltraadt af Ministeren, at i Punkt 7 udgaar i 2den Linie af sidste Stykke under Nr. 2 Ordene: „den højeste“, og i 3die Linie af samme Stykke ændres „og“ til „“; det er i det væsentlige kun redaktionelle Ændringer.

Jeg skal saa nævne de Ændringer, der er foretaget med Hensyn til Overgangsbestemmelserne. I Lovforslaget var det foreslaaet, at for dem, der har haft disse Takstnedsættelser og faaet Tilskud fra Indrigsministeriet, skulde Fragten beregnes efter de Fragtsatser, som de har haft indtil Udgangen af November 1920, og dette skulde gælde til den 31. Marts 1924, altsaa i 2 Aar; dette er man gaaet bort fra, og i Ændringsforslaget foreslaas, at disse Takstlettelser skal gives procentvis med indtil 20 pCt. i

Forhold til de Takster, der fastsættes første Gang efter nærværende Lov. For Tørv har man dog ment det formaalstjenligt at give en Lempelse af 30 pCt., idet man har ment at burde imødekomme det Krav, som er stillet baade af Hedeselskabet og af Tørvefabrikanterne om Hjælp til denne Industri, som Statsmagten jo virkede meget til at sætte i Gang under Krigsaarene. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man hermed imødekommer Kravene paa en tilfredsstillende Maade; det gaar jeg i hvert Fald ud fra. Jeg skal fremdeles nævne, at der er kommet Deputationer for Hedeselskabet og for Tørvefabrikanterne, hvis Ønsker man altsaa har imødekommet ved den sidstnævnte Ændring.

Der er endvidere kommet Deputationer for Sukkerfabrikken „Vestsjælland“ og Sukkerfabrikken „Nykøbing Falster“, som har ønsket Lempelser i Fragten for Raasukker, og man har været enig om at imødekomme dem ved at lade Raasukkeret gaa ned fra 4de Takst-Klasse til 5te Takst-Klasse, medens man lader det raffinerede Sukker forblive i 4de Takst-Klasse. Der ønskedes ogsaa fra den Side en Fragtlettelse paa 30 pCt. for Sukkerroe-Industrien i Henhold til Overgangsbestemmelserne, og man har ønsket at kunne sende Affaldet tilbage fra Fabrikkerne for halv Takst. Jeg vil henstille til Ministeren, naar han faar Ordet, at udtale sig om dette Spørgsmaal, som Udvalget ikke har kunnet faa fuld Klarhed over, men man har været villig til, som Forholdene er, ogsaa at lette Kaarene for Sukkerroedyrkerne, der jo er ret vanskeligt stillede.

Endvidere har der været forhandlet om Forbindelsen med Nordjylland, og man har været enig om, at den kortere Rute over Aarhus—Kalundborg i hvert Fald ikke maatte blive dyrere end Ruten over Fredericia.

Vi har modtaget en Del Skrivelser fra Foreninger og fra Landbrugsraadet, fra Grosserer-Societetets Komité, fra Fiskehandlerne og fra Havfiskeriforeningen og Foreningen af Arbejdere indenfor Jern- og Metalindustrien, fra en Haandværkerforening og fra Foreningen af Fragtmand, som alle udtaler Ønsket om at komme saa langt ned som muligt med Vognladningstaksterne. Om man nu har naaet fuldt at imødekomme deres Ønsker, er vanskeligt at sige, men i Udvalget har der været Enighed om at gaa saa vidt, som det var muligt. Men vi har i Udvalget, i hvert Fald indenfor Flertallet, været enige om, at man maatte opretholde Kravet om at faa skabt Balance paa vort